

P6_TA(2008)0211

EU:n kuluttajapoliittinen strategia vuosiksi 2007–2013

Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. toukokuuta 2008 EU:n kuluttajapoliittinen strategia vuosiksi 2007–2013 (2007/2189(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission tiedonannon neuvostolle, Euroopan parlamentille ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle "EU:n kuluttajapoliittinen strategia vuosiksi 2007–2013 – Kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisääminen, hyvinvoinnin parantaminen ja tehokas suojaaminen" (KOM(2007)0099),
- ottaa huomioon neuvoston kokouksessaan 30.–31. toukokuuta 2007 antaman päätöslauselman EU:n kuluttajapoliittisesta strategiasta vuosiksi 2007–2013,
- ottaa huomioon 27. syyskuuta 2007 antamansa päätöslauselman rajat ylittävien palvelujen tarjoajien velvoitteista¹,
- ottaa huomioon 6. syyskuuta 2007 antamansa päätöslauselman "Vihreä kirja kuluttajansuojaa koskevan yhteisön säännösten tarkistamisesta"²,
- ottaa huomioon 4. syyskuuta 2007 hyväksymänsä päätöslauselman yhtenäismarkkinoita koskevasta katsauksesta: esteiden ja tehottomuuden poistaminen paremman täytäntöönpanon ja valvonnan avulla³,
- ottaa huomioon 21. kesäkuuta 2007 antamansa päätöslauselman kuluttajien luottamuksesta digitaaliseen ympäristöön⁴,
- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle 2000-luvun Euroopan yhtenäismarkkinoista (KOM(2007)0724),
- ottaa huomioon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle osoitetun, yleishyödyllisiä palveluita ja yleishyödyllisiä sosiaalipalveluita koskevaa uutta eurooppalaista sitoumusta koskevan komission tiedonannon, joka on tiedonannon "2000-luvun Euroopan yhtenäismarkkinat" saateasiakirja (KOM(2007)0725),
- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle "Mahdollisuudet, väylät ja yhteisvastuu: 2000-luvun Euroopan uusi sosiaalinen visio" (KOM(2007)0726),

---

¹ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2007)0421.

² Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2007)0383.

³ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2007)0367.

⁴ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2007)0287.

- ottaa huomioon komission yksiköiden valmisteluasiakirjan aloitteista vähittäisrahoituspalveluiden alalla (SEC(2007)1520), joka on saatteena komission tiedonantoon 2000-luvun Euroopan yhtenäismarkkinoista,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
- ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön sekä talous- ja raha-asioiden valiokunnan, oikeudellisten asioiden valiokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A6-0155/2008),

Johdanto

1. suhtautuu myönteisesti komission tiedonantoon EU:n kuluttajapoliittisesta strategiasta ja antaa arvoa myös sille, että komissio pyrkii sisällyttämään siihen aiempaa tiedostavampaa kuluttajakulttuuria, mikä luo perustan sille, että voimassaoleva lainsäädäntö saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä ja pannaan täytäntöön aiempaa tehokkaammin;
2. katsoo, että horisontaalinen lähestymistapa kuluttajapolitiikkaan on tarpeen ja että kuluttajan edun huomioon ottaminen kaikilla merkityksellisillä politiikanaloilla on olennaisen tärkeää, jotta voidaan taata korkea suojelun taso kaikille EU:n kuluttajille; on näin ollen tyytyväinen siihen, että komissio korostaa tarvetta varmistaa, että sisämarkkinoilla otetaan paremmin huomioon kansalaisten odotukset ja huolenaiheet; korostaa, että kuluttajansuojelu ja sisämarkkinoiden loppuun saattaminen eivät ole keskenään ristiriidassa vaan kulkevat käsi kädessä; muistuttaa komissiota tältä osin siitä, että kuluttajapolitiikka olisi otettava huomioon kaikilla politiikanaloilla jo niinkin varhaisessa vaiheessa kuin vaikutusten arvioinnissa;
3. katsoo, että kuluttajansuojan vaatimukset voidaan täyttää vain sellaisen lainsäädännön avulla, joka on parempaa ja yksinkertaisempaa ja jonka valmisteluun ovat osallistuneet kaikki toimivaltaiset komission pääosastot, mukaan lukien terveyden ja kuluttaja-asioiden, oikeus-, vapaus- ja turvallisuusasioiden, sisämarkkinoiden ja palveluiden sekä kilpailuasioiden pääosastot;
4. painottaa, että kuluttajalainsäädännön tarkistamisen pitäisi johtaa kuluttajien oikeuksia koskevan lainsäädännön suurempaan yhtenäisyyteen; toistaa pitävänsä parempana yhdistelmä lähestymistapaa eli laaja-alaista välinettä, jonka avulla pyritään ensisijaisesti tekemään voimassa olevasta lainsäädännöstä johdonmukaista ja jonka avulla voidaan tukkia porsaanreiät kokoamalla pysyvästi yhteen kaikille direktiiveille yhteiset alakohtaiset kysymykset; katsoo, että erityiskysymyksiä olisi edelleen käsiteltävä erikseen alakohtaisissa direktiiveissä; katsoo, että kuluttajansuojan vakiintuneita periaatteita on sovellettava myös digitaalisessa maailmassa; kehottaa komissiota toteuttamaan yhteisön säännösten tarkistamisen yhteydessä erityisesti digitaalisen maailman kuluttajansuojaa – mukaan lukien yksityisyys ja turvallisuus – koskevia lisätoimenpiteitä kuitenkin siten, että yksityiseen sektoriin ei kohdisteta perusteetonta lisäkuormitusta;
5. pitää valitettavana sopimusoikeuden heikkoa asemaa kuluttajansuojassa ja kehottaa komissiota hyödyntämään sopimusoikeushankkeista saatuja kokemuksia tarvittaessa sen uudelleenkohdentamisen avulla;

6. huomauttaa, että kuluttajasopimukseen liittyvät epäselvyydet muodostavat yhden vähittäiskaupan sisämarkkinoiden kehittymisen suurimmista esteistä, ja tukee tämän vuoksi komissiota tämän pyrkimyksissä ottaa käyttöön vakiosopimuksia ja online-sopimusten laatimisen yhteydessä noudatettavia ehtoja, joilla olisi sama vaikutus kaikissa jäsenvaltioissa;
7. korostaa, että kuluttajajärjestöillä on tärkeä asema kuluttajakulttuurin kehittämisessä; pitää vahvoja ja riippumattomia kuluttajajärjestöjä tehokkaan kuluttajapolitiikan perustana; kehottaa täten komissiota ja jäsenvaltioita myöntämään tällaisille järjestöille riittävän rahoituksen; kehottaa komissiota kuluttajansuojelua koskevien lainsäädäntöehdotusten laatimisen yhteydessä lisäämään yhteyksiä hallituksista riippumattomiin kuluttajajärjestöihin, jotka pystyvät hyvin yksilöimään kuluttajien todelliset tarpeet;
8. pitää myönteisenä ehdotusta siitä, että komissio nimittää kuluttaja-asioiden yhteyshenkilöitä; kehottaa kaikkia asianomaisia pääosastoja julkaisemaan vuosittain kertomuksia siitä, kuinka kuluttajapolitiikka on sisällytetty niiden vastuualueisiin;
9. katsoo, että vahva kuluttajansuojajärjestelmä, joka toimii tehokkaasti kaikkialla Euroopassa, on hyödyksi kuluttajille samoin kuin kilpaileville tuottajille ja myyjille; korostaa, että tämä luo yrityksille kannustimia tuottaa ja myydä kestävämpiä tuotteita, mikä johtaa kestävämpään kasvuun; painottaa, että paremmin toimivien sisämarkkinoiden saavuttamiseksi tarvitaan tehokasta ja parempaa kuluttajansuojaa;
10. vaatii toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että EU:n sisällä toimivat 27 kansalliset "minimarkkinat" todellakin muutetaan maailman laajimmiksi vähittäismarkkinoiksi; katsoo tämän edellyttävän, että kansalaiset kokevat yhtä turvalliseksi tehdä ostoksia internetin välityksellä kuin kulmakaupassaan ja että pienet ja keskisuuret yritykset (pk-yritykset) voivat luottaa samoihin yksinkertaisiin sääntöihin kaikkialla sisämarkkinoilla; kehottaa komissiota selvittämään tapoja parantaa pk-yritysten suojelua, erityisesti pienyrityksiä koskevan säädöksen avulla;
11. korostaa, että sisämarkkinoiden toteuttamisen on oltava ensisijainen tavoite; panee merkille euron vaikuttaneen myönteisesti, sillä se on laskenut liiketoimintakustannuksia, helpottanut kuluttajien kannalta hintojen vertailua eri maissa ja kasvattanut sisämarkkinoiden vähittäismyyntipotentialiaa; kannustaa uusia jäsenvaltioita jatkamaan uudistuksia, jotta ne voisivat ottaa euron käyttöön heti, kun ne täyttävät Maastrichtin kriteerit, ja jotta ne voisivat siten hyötyä täysimääräisesti yhtenäisvaluutan myönteisestä vaikutuksesta sisämarkkinoilla; kehottaa poistamaan kaikki jäljellä olevat esteet sen varmistamiseksi, että kuluttajat suhtautuvat luottavaisesti rajat ylittävien hankintojen ja sopimusten tekemiseen erityisesti palvelujen alalla, mutta myös pitämään mielessä, että kieltä, kulttuuria ja kuluttajien mieltymyksiä koskevia eroja varten tarvitaan erityinen lähestymistapa;
12. painottaa, että kuluttajapolitiikkaa koskevien EU:n sääntöjen ja itsesääntelyä koskevien aloitteiden olisi toimittava maailmanlaajuisten standardien ja parhaiden käytänteiden lähtökohdana, ja on iloinen siitä, että Eurooppa on edelläkävijä, joka käyttää "pehmeää" valtaansa kuluttajien oikeuksien parantamiseksi;

13. kannustaa komissiota jatkamaan kuluttajien oikeuksien vahvaa tukemista tuoteturvallisuuden osalta varmistamalla CE-merkinnän johdonmukaisuuden ja parantamalla markkinoiden valvontaa kaikilla asianmukaisilla kansallisilla tasoilla, käyttämällä RAPEX-varoitussysteemiä (Rapid Alert System for non-food consumer products) ja jakamalla parhaita markkinavalvonnan käytänteitä jäsenvaltioiden kesken; kehottaa komissiota tekemään jäsenvaltioiden kanssa yhteistyötä sen varmistamiseksi, että jäsenvaltiot panevat asianmukaisesti ja täydessä laajuudessa täytäntöön nykyistä lainsäädäntöä muun muassa arvioimalla mahdollisuutta tarkistaa yleisestä tuoteturvallisuudesta 3. joulukuuta 2001 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2001/95/EY¹ ("yleinen tuoteturvallisuusdirektiivi"); muistuttaa, että CE-merkintä voidaan liian helposti tulkita väärin osoitukseksi ulkopuolisen elimen turvallisuus- tai laatuominaisuudesta tai alkuperämerkinnäksi, ja että komissiota on pyydetty² esittämään kuluttajan turvamerkinä koskeva perusteellinen analyysi ja tarvittaessa tekemään lainsäädäntöehdotuksia;
14. pitää tervetulleena komission pyrkimyksiä vahvistaa tuoteturvallisuusalan yhteistyötä kansainvälisellä tasolla ja erityisesti Kiinan, Yhdysvaltain ja Japanin viranomaisten kanssa; panee merkille, että tuoteturvallisuutta koskeva jatkuva vuoropuhelu ja tietojen jakaminen on kaikkien osapuolten edun mukaista ja keskeinen tekijä kuluttajien luottamuksen syntymisen kannalta; kehottaa komissiota esittämään asiasta parlamentille selvityksiä säännöllisin määräajoin;

Parempi tietopohja

15. toteaa, että kuluttajien voidaan pääsääntöisesti olettaa toimivan järkipäisesti ennen ostopäätöstä, mutta he eivät ole täysin tietoisia heillä ongelmatilanteessa olevista oikeuksista; kehottaa tämän vuoksi painopisteen siirtämistä aitoon kuluttajakäyttäytymiseen ja haavoittuvassa asemassa olevien ryhmien kuten lasten, vanhusten ja vammaisten erityistarpeiden huomioon ottamista; muistuttaa äskettäin hyväksytystä, parlamentin ehdottamasta budjettikohdasta pilottihankkeen luomiseksi muun muassa kuluttajatietokannan kehittämistä varten sekä tutkimusten ja kyselyjen suorittamiseksi ja vertailujen tekemiseksi eri jäsenvaltioiden saavutusten välillä; on tyytyväinen komission laatimaan kuluttajapolitiikan tulostauluun, joka johtaa parempaan ymmärrykseen muun muassa hintarakenteiden sekä kuluttajakäyttäytymisen ja -tietoisuuden osalta;
16. korostaa, että kaikki yhdenmukaistamistoimet on kohdistettava huolellisesti siten, että niillä puututaan kuluttajien sisämarkkinoilla kohtaamiin todellisiin ongelmiin; katsoo, että tapauksissa, joissa yhdenmukaistamisen tarve on aito ja todellinen, yhdenmukaistamisen olisi oltava täysimääräistä, jotta vältetään EU:n jäsenvaltioiden väliset kuluttajansuojan eroavaisuudet, joita yritysten on vaikea ottaa huomioon rajatylittävissä markkinoinnissaan; huomauttaa, että nykyinen tilanne estää pk-yrityksiä pyrkimästä muiden EU:n jäsenvaltioiden markkinoille ja on kuluttajien kannalta sekaannusta aiheuttavaa;

---

¹ EYVL L 11, 15.1.2002, s. 4.

² Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 768/2008/EY, tehty 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvistä yhteisistä puitteista (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 82), johdanto-osan 52 kappale.

17. katsoo, että olisi kiinnitettävä erityistä huomiota siihen, että kuluttajille annetaan tarvittavat taidot ja välineet, jotta heidän luottamuksensa digitaalista ympäristöä kohtaan voi parantua; huomauttaa, että henkilötiedoista on tullut kauppatavaraa ja osa kaupallisia menetelmiä, kuten kuluttajakäyttäytymisen perusteella tehtävää kohdentamista; katsoo näin ollen, että tietosuojaa ja yksityisyyttä koskevat säännöt olisi aina sisällytettävä kuluttajastrategiaan; korostaa, että tiedot ovat käytettävissä milloin tahansa, missä osassa maailmaa tahansa; korostaa, että lainsäätäjien olisi yhdessä teollisuus- ja kuluttajajärjestöjen kanssa laadittava pikaisesti globaalit standardit tietosuojaa varten;
18. korostaa, että yhä enemmän käytetyt uudet myyntikanavat, kuten sähköinen kaupankäynti, ovat tärkeitä, sillä ne lisäävät kilpailua sisämarkkinoilla ja näin ollen myös kulutusmahdollisuuksia; katsoo, että mahdollisuudet sähköiseen kaupankäyntiin ovat erityisen hyvät rahoitus-, pankki- ja vakuutusmarkkinoilla, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan paremmat edellytykset rajatylittävien sähköisten ostojen kehittämiseksi; pyytää komissiota laatimaan tutkimuksen erilaisista mekanismeista, joita jäsenvaltioissa käytetään kuluttajien ja yritysten välisten riitojen ratkaisemiseksi, jotta voidaan tunnistaa tehokkaimmat mekanismit ja edistää niiden käyttöä; kannustaa luomaan kuluttajansuojalle vakaan perustan, jota tarvitaan erityisesti rahoituspalveluissa;
19. on ilahtunut tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen seitsemännen puiteohjelman käytöstä välineenä lisätä analyttistä ja empiiristä ymmärtämystä kuluttajien käyttäytymisestä;
20. on sitä mieltä, että kuluttajansuojan olisi oltava eri yritysten tuotteiden ja palvelujen suunnittelu- ja kehitysprosessien keskeinen osa ja että markkinoiden muutosten tarkasteleminen on elintärkeää;
21. vaatii toimia vuoropuhelun parantamiseksi kuluttajajärjestöjen ja teollisuuden välillä EU:n tasolla siten, että se sisältäisi kaikki arvoketjun toimijat; katsoo, että asianmukainen vuoropuhelu, parhaat käytänteet mukaan lukien, voisi vähentää ongelmia sisämarkkinoilla; tukee aloitteita, jotka on tarkoitettu kannustamaan kuluttajapolitiikan eturyhmien osallistumista kuulemisiin ja politiikan kehittämiseen; pitää tervetulleina pyrkimyksiä parantaa kuluttajansuojaa ja kuluttajatietoisuutta uusissa jäsenvaltioissa; korostaa, että on tärkeä tarjota jatkuvaa tukea EU:n kuluttajajärjestöille erityisesti uusissa jäsenvaltioissa;
22. painottaa, että kuluttajakulttuurin kehittämistä voidaan edistää järjestelmällisellä kuluttajavalistuksella, joka käsittelee kuluttajien oikeuksia ja niiden käyttöä; katsoo, että tästä syystä EU:n ja jäsenvaltioiden pitäisi investoida enemmän kuluttajille suunnattuihin tiedotus- ja valistuskampanjoihin, joissa kohdistetaan oikea viesti oikealle kuluttajaryhmälle; korostaa, että kuluttajavalistuksen on muodostettava elinikäisen oppimisen osa, ja suosittelee uusien teknologioiden (ja erityisesti internetin) käyttöä kuluttajille tiedottamiseen;
23. on sitä mieltä, että kuluttajapolitiikkaa suunniteltaessa olisi kiinnitettävä erityistä huomiota haavoittuvimmassa asemassa olevien, kuten lasten, vanhusten ja vammaisten, erityistarpeisiin ja että väestönkasvua koskeva kehitys olisi otettava huomioon;

24. korostaa, että sukupuoli sekä ikä ja etninen näkökulma olisi otettava huomioon kehitettäessä indikaattoreita ja tilastoja, joilla määritellään erilaisten kuluttajaryhmien tiettyjä ongelma-alueita;

Palvelujen painottaminen

25. palauttaa mieliin päätöslauselmansa rajat ylittävien palvelujen tarjoajien velvollisuuksista; odottaa kiinnostuneena asiaa koskevaa komission työohjelmaa; pyytää komissiota selvittämään mahdollisia aikeitaan tehdä myös muita aloitteita tällä alalla;
26. korostaa rajatylittävien liiketoimien edistämisen tärkeyttä valinnanvapauden lisäämiseksi ja kilpailupolitiikan ja vastuullista kuluttamista koskevan valistuksen merkitystä varmistettaessa, että kuluttajat voivat valita erityisesti perustuotteet, esimerkiksi ruoan ja asunnon, sekä peruspalvelut, kuten koulutuksen, terveydenhuollon sekä energia-, liikenne- ja televiestintäpalvelut, hinnaltaan, laadultaan ja valikoimaltaan parhaista vaihtoehdoista; korostaa, että erityisesti palvelumarkkinoiden vapauttamista on nopeutettava kilpailun edistämiseksi ja siten alhaisempien hintojen tarjoamiseksi kuluttajille; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään rahoituspalvelualan innovaatioita, jotta kuluttajille voidaan tarjota parempia vaihtoehtoja;
27. korostaa riittävien ja tehokkaiden kuluttajansuojatoimenpiteiden lisäksi tarvetta varmistaa asiaa koskeva hyvä kommunikaatio, jotta kuluttajille voidaan tehdä selväksi, miten he voivat käyttää oikeuksiaan etujensa ajamiseen sisämarkkinalainsäädännön ja muun lainsäädännön mukaisesti;
28. katsoo, että rahoituspalvelujen sisämarkkinoita toteutettaessa on kiinnitettävä erityistä huomiota kuluttajansuojan ja kuluttajien valintamahdollisuuksien varmistamiseen; korostaa, että rahoitus-, pankki- ja vakuutus tuotteet ovat erittäin monimutkaisia ja että jos kansalaisia halutaan rohkaista käyttämään näitä tuotteita ja etenkin jos kyse on heidän tulevista eläkkeistään, kuluttajavalistusta ja -neuvontaa edistävällä sitovalla politiikalla on varmistettava, jotta kuluttajat ovat tietoisia kaikista käytettävissään olevista vaihtoehdoista; korostaa kuitenkin, ettei kuluttajansuojaa pidä käyttää tekosyynä protektionismille; korostaa, että markkinavoimien on ohjattava rahoitusalan vähittäispalvelujen täysimääräisesti yhdenmukaisesti markkinoita;
29. katsoo, että rahoitusmarkkinoiden osalta keskeistä on kaiken hyväksytyt ja käsiteltävänä olevan EU:n lainsäädännön voimaansaattaminen ja täytäntöönpano sekä yhdenmukaistaminen kaikissa jäsenvaltioissa; kehottaa tehostamaan olemassa olevan lainsäädännön yhtenäistä täytäntöönpanoa, ennen kuin esitetään uusia säädösehdotuksia; kehottaa komissiota uuden lainsäädännön antamisen yhteydessä noudattamaan sääntelyn parantamista koskevia periaatteita, jotta vältetään lisäämistä perusteettomasti kuluttajien ja teollisuuden taakkaa;

Oikeussuojan parantaminen

30. on tyytyväinen, että strategiassa keskitytään täytäntöönpanon ja oikeussuojan parantamiseen, jotka ovat tärkeitä tekijöitä kuluttajien luottamuksen kannalta; katsoo, että kuluttajien luottamuksen saavuttaminen on tärkein tekijä kulutustuotteiden ja -palvelujen sisämarkkinoiden loppuun saattamisen kannalta; kannattaa asiaan paneutumista syvemmin;

31. katsoo, että kuluttajien ja taloudellisten toimijoiden kiistat olisi pääasiallisesti ratkaistava tuomioistuinten ulkopuolella, koska tuomioistuinten ulkopuoliset muutoksenhakutavat voivat olla nopeampia ja tulla halvemmaksi; katsoo, että tämä edellyttää Euroopan kuluttajakeskusten ja SOLVITin vahvistamista ja mittavampia taloudellisia voimavaroja niiden verkostoja varten; muistuttaa, että jäsenvaltiot voivat vapaasti vaatia, että kanteen nostamista suunnittelevan osapuolen on järjestettävä ennakkokuuleminen, jotta vastaajalle annetaan mahdollisuus lopettaa väitetty sääntöjenvastaisuus;
32. olisi muistettava, että vaihtoehtoiset riidanratkaisumenettelyt (ARD-menettelyt) toimivat luonnostaan perinteisten kirjallisten oikeudenhakumenettelyjen vaihtoehtoina; ADR-menettelyn käyttämisen kannustavuus riippuu näin ollen olemassa olevista sitovan oikeuden vaihtoehtoista sekä kuluttajalla vaivattomasti käytettävissä olevista ja syrjimättömistä oikeussuojakeinoista;
33. palauttaa mieliin, että sähköisen kaupankäynnin yleistyminen vaatii ARD-menettelyjen yhtenäistämistä EU:ssa siten, että ne täyttävät tuomioistuinten ulkopuolisiin kuluttajariitoja ratkaiseviin elimiin sovellettavista periaatteista 30. maaliskuuta 1998 annetun komission suosituksen 98/257/EY¹ ja kuluttajariitojen sovitteluun osallistuvia tuomioistuinten ulkopuolisia elimiä koskevista periaatteista 4. huhtikuuta 2001 annetun komission suosituksen 2001/310/EY² vaatimukset; riidanratkaisua online-menettelyn avulla on kehitettävä edelleen, mitä parlamentti onkin vaatinut ainakin vuodesta 1999 alkaen;
34. palauttaa mieliin, että yhteisön lainsäädäntöön perustuvien oikeuksien tosiasiallisen täytäntöönpanon turvaaminen on ensisijaisesti jäsenvaltioiden velvollisuus; ne kantavat vastuun kansallisen prosessioikeuden mukauttamisesta siten, että kyseisiä oikeuksia voidaan viipymättä soveltaa kuluttajien ja taloudellisten toimijoiden eduksi; muistuttaa, että yhteisöllä ei ole toimivaltaa antaa tietyn jäsenvaltion prosessioikeutta koskevia määräyksiä, ja lisäksi EY:n perustamissopimuksen 5 artiklassa määrätään, että yhteisön toiminnassa ei saada ylittää sitä, mikä on tarpeen perustamissopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi; kyseisen artiklan mukaan on siten mahdollisuuksien mukaan otettava huomioon kansallisten oikeusjärjestysten erityispiirteet ja annettava jäsenvaltioille mahdollisuus valita erilaisten vaikutuksiltaan yhtäläisten vaihtoehtojen välillä;
35. kehottaa komissiota selvittämään hyödyt, joita koituisi erityisen Euroopan kuluttaja-asiamiehen viran perustamisesta rajatylittäviä tapauksia varten; panee merkille, että joillakin jäsenvaltioilla on useilla aloilla kuluttaja-asiamiehiä, jotka auttavat kuluttajia toimimaan taloudellisten toimijoiden kanssa; uskoo, että komissio voisi tutkia tätä lähestymistapaa maakohtaisesti;
36. panee merkille, että joissakin jäsenvaltioissa, mutta ei kaikissa, käytetään jo nyt erityisiä kuluttajien oikeussuojakeinoja, joita ovat ryhmäkanteet, joukkokanteet, edustajakanteet, ennakkotapaukset ja epäoikeudenmukaisista kaupallisista käytännöistä saavutetun hyödyn korvaaminen; korostaa, että tämän tuloksena kuluttajiin saatetaan rajat ylittävissä tapauksissa soveltaa tältä osin erilaisia säädöksiä;

---

¹ EYVL L 115, 17.4.1998, s. 31.

² EYVL L 109, 19.4.2001, s. 56.

37. palauttaa mieliin, että kuluttajien etujen suojaamista tarkoittavista kieltokanteista 19. toukokuuta 1998 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 98/27/EY¹ pyritään jo suojelemaan kuluttajien kollektiivisia etuja; korostaa, että tällä direktiivillä annetaan muun muassa kuluttajajärjestöille mahdollisuus nostaa kieltokanne; kehottaa komissiota esittämään parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa esitetään arvio siitä, missä määrin ja miksi tämä direktiivi sai tai ei saanut aikaan odotettuja parannuksia suhteessa kuluttajien kollektiivisten etujen suojeluun;
38. katsoo, että ennen minkäänlaisen yhteisön tasolla annettavan lainsäädännön harkitsemista olisi perusteellisesti arvioitava mahdolliset nykyiset ongelmat sekä kuluttajille kaavailut edut;
39. katsoo, että joidenkin jäsenvaltioiden valtiosäännöissä on rajoituksia, jotka on otettava huomioon, kun suunnitellaan kuluttajien oikeussuojakeinojen eurooppalaista mallia; muistuttaa, että Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklaa on kunnioitettava täysimääräisesti; kehottaa komissiota esittämään parlamentille ja neuvostolle kertomuksen siitä, miten tältä osin saavutetaan tarvittava tasapaino kuluttajien, kuluttajajärjestöjen ja taloudellisten toimijoiden oikeuksien välillä;
40. kehottaa komissiota tutkimaan kuluttajien valitukset jäsenvaltioissa huolellisesti ja ottamaan siinä yhteydessä huomioon, että kaikkien sen tällä alalla tekemien ehdotusten olisi perustuttava jo olemassa olevien ongelmien perusteelliseen tutkimiseen sekä ehdotuksen kuluttajille tuomiin etuihin ja että rajatylittävien menettelyjen ja mahdollisten joukkokanteiden osalta on toteutettava perusteellisia tutkimuksia eri puolilla maailmaa saatuja kokemuksia hyödyntäen sekä siten, että erityistä huomiota kiinnitetään Yhdysvaltojen joukkokannejärjestelmän ylilyönteihin ja otetaan selkeästi käsiteltäväksi tällaisen järjestelmän asianmukaista oikeusperustaa koskeva kysymys EU:n tasolla; kehottaa komissiota tämän jälkeen tarvittaessa esittämään johdonmukaisen Euroopan tason ratkaisun, jonka avulla kaikki kuluttajat voivat turvautua joukkokannejärjestelmiin rajatylittävien valitusten ratkaisemiseksi;
41. pyytää komissiota kuulemaan parlamenttia ja jäsenvaltioita näiden tutkimusten arvioinnissa;
- ◦ ◦
42. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

---

¹ EYVL L 166, 11.6.1998, s. 51.